

ХОРОВОТО И СОЛОВО ПЪНИЕ ВЪ СЛИВЕНЪ

ДА БИМЕ

Музикалният живот на града ни има история, която не е отъ вчера, а приблизително отъ 50 години насамъ.

Но, особенъ вкусъ е проявявало гражданството къмъ хоровото и слово пѣние. За това най-разнообразенъ и най-плодовитъ е билъ Сливенъ въ областъта на хоровото и солово дѣло.

Презъ всѣко време на тоя изминатъ периодъ е имало не само по единъ, а по нѣколко хорове: ученически, детски, военни, граждански, мъжки и смѣсени.

ПЕТЪРЪ СТРАТЕВЪ
капелникъ и хор. диригентъ

Предъ очитѣ ни се мѣркатъ нѣколцина живи още и покойници — майстори на звуковото изкуство, които всеотдайно сж служили на града ни и за негово процъвтѣване въ музикално отношение.

Не малкъ е броятъ и на даровити солисти, които сж били винаги центъръ въ живия материалъ на хоровитѣ дружества.

А наредъ съ тия музикални деятели се редуватъ и фигуритѣ на просвѣтни граждани и военни съ високо обществено положение, които сж насърчавали и морално и материално развитието на хоровото дѣло и иматъ не малкъ дѣлъ за неговото преуспѣване.

Преди повече отъ 40 години радостъта и гордостъта на града ни бѣха голѣмитѣ хорове на г. *М. Райновъ* — единъ отъ ученици на гимназията и другъ смѣсенъ отъ сливенски граждани. Съ гимназиалния хоръ се изпълняваха въ онова време не само пѣсни и пѣснички въ едно темпо и тактъ, отначало до края, а цѣли българи китки съ различни темпа, ауфтактове и въ различни такива мѣрки! Понѣкога пѣкъ се изнасяха предъ публиката и цѣли оперети придружавани отъ оркестъръ.

Къмъ края на 1897 година дойде отъ пловдивския гарнизонъ младиятъ офицеръ г. *Ив. Шоповъ*. И каква изненада за насъ! Строевиятъ офицеръ Шоповъ свирише отлично на корнетъ и препълненъ съ още много дарования на единъ съвършенъ музикантъ. Веднага той се зае съ формирането на единъ мъжки хоръ въ полка, съ съставъ отъ офицери, подофицери и млади войници — юноши за дисканти и алти на хора. На това хубаво начинание всеотдайно сътрудничеса капелмайстора г. *Каломати* и скоро хорътъ израстна до степенъ да изнася истински художествени програми, като сцени отъ оперитѣ *Трубадуръ*, *Карменъ*, *Травиата* и др..

Подъ вещото и пламенно ръководство на капитанъ Шоповъ въ тѣзи продукции вземаше участие и струнния оркестъръ на полка.

Въ празнични дни хорътъ пѣше въ църквата „Св. Никола“ — въ Клуцохоръ. А пишещиятъ тия редове, тогава още дете, пѣше соло-дискантъ.

Хорътъ просъществува около 4 години (до 1901 год.), но все пакъ остави дълбоки и неизличими следи въ културния развой на града ни.

Прѣки сподвижници и сътрудници на *Шоповъ* бѣха: госпожата му — *Марта*, соло пѣвица съ голѣма култура; високо интеллигентния командиръ на полка — полковникъ отъ генералния щабъ г. *Сираковъ* и капелмайсторъ *Каломати*.

